

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

123. Decisio Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Meltio, in causa
Corduben. dimidiæ portionis. Veneris 20. Iunii 1653

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-76432)

cap. 7. num. 209. Maresc. resol. dict. lib. 2. cap. 40. n. 13.
 & num. 23. & 24.

5. Quapropter remoueri non potest obiectum talis pacti, quod præter propriam vim etiam iuris iurandi Sacramento fuit roboratum, ut ponderauit Rota coram Duran. decision. 5. numero 4. cum seqq. ad cuius derogationem scripter specifica mentio requirebatur, vt in prima decisione fieriatur; adeo quod facultas transferendi non suffragetur, quando ex pacto in reservatione pensionis apposito prohibita erat translatio, ut bene probant Rot. decision. 689. numero primo, part. 4. divers. quæ apud Zech. innuitur oblig. Camer. decision. 1. 8. numero primo, & dec. 153. numero primo, part. 5. recent. quartu. viii non effugiant respondentes, quod in dict. dec. 689. numero secundo, & seqq. dicatur Pontificem absque consensu aliquius posse ex mera libertate pensiones transferre; quia non ex eo ibi reiecta fuit pacti oppositio, sed quia pactum non verificabitur in facto, & pension fuerat simpliciter referata, vt ex eius lectura manifeste constat. Nec magis satisfit dict. dec. 153. part. 5. recent. dicendo quid eius numero primo & secundo, deducuntur motiva pro ratione dubitandi, & num. 15. cum seq. obiectis respondendo dicitur, quod licet Titularis consentiat ad vitam pensionarij tantum, nihilominus posse Papam concedere facultatem transferendi, cum primator consensu non possit altare naturam reservationis pensionis: Nam hæc responsio in nihilo Translatarium reuelat, cum non dubitetur de potestate Pontificis, sed solum de ipsius scientia, & voluntate nec doctrina generalis dict. num. 15. tradita, quod semper censeatur pension referata ad vitam translatarij possit applicari ad speciem propositam decreti prohibentis translationem, & pactum initium inter transferentem, & translatum de quo notitiam habuisse Pontificem non constat, nec quod ei derogare voluisse, vt præter allegatos in prima decisione comprobant Gonz. de regal. 8. Cancell. gloss. 3. 6. numer. 36. Modern. Mediol. dict. cap. 7. numer. 213.

6. Nec potest dici sumnum Pontificem derogasse pacto, ac supponisse consensum titularis in indulto translationis, dum concessit facultatem transferendi pensionem perinde ac si ipsem Titularis translationi dictæ pensionis conciliaset. Nam prædicta facultas solum respicit consensum requiritum Titularis ad translationem pensionis iuxta regulas Cancelleriae, cui Pontifex derogare voluit, & sic consensum futurum, non vero præteritum ex pacto præcedenti, quod valde diuersum est; Si quidem prius consensus est simplex viuis, iste vero recipiens vtriusque partis per quem ius Titulari quæsumit fuit, & cui Papa non censevit derogare voluisse, quanvis derogasset simplici consensu Titularis Rot. decision. 347. numero quarto. vers. ex quibus, & numer. 5. & seqq. vbi subditur quod derogatio tanquam odiosa non debet extendi ad alios casus, & dec. 484. num. 4. part. 4. rom. 2. recent. coram Penia dec. 1582. num. 10. & seqq. Maresc. var. 7. dict. lib. 2. d. cap. 37. num. 35.

7. Quod vero Reuerendissimo Episcopo transferendi pension non debetur, amplius non controvenerit, & satis in decisione quæ reuidetur §. sed nec minus fuit comprobatum, adeo ut noua confirmatione non indigeat.

Atque ita vtraque parte, &c.

DECISIO CXXIII.

Sacrae Rotæ Romane coram R. P. D. Melito.

In causa Cordubæ dimidiæ Portionis.

Veneris 20. Junij 1652.

6.1. Veraante dimidiæ portione in Ecclesia Cathedrali Cordubæ, per obitum Ioann. Sanch. Romero, sive per obitum Hieronymi de Leyua, & Rueda, sive per cessionem Didaci de Nauas Solano, vel per resignationem Alphoni Nauarro, de ea à Dataria fuit prouisus Dominus Didacus Yranzu del Pino, qui subrogationem gratiosam obtinuit in omni iure quod praefatis omnibus competebat, & praesertim in possessione in qua D. Ioannes Sanchez Romero exercebat, expeditisque literis Apostolicis illas presentari curauit in Capitulo, à quo perita possessione illud mandauit quod prius reuiderentur dictæ literæ pro habenda certitudine quod in illis narrata vera essent, & deinde respondit quod erat paratum ad executionem dictarum literarum, satisfacto tamen prius per eundem Didacum statuto puritatis sanguinis, quod habet Ecclesia Cordubæ, a cuius fauorem auctoritate Apostolica confirmatum, & vt in Summ. Capituli numero primo. Cum autem de novo facta fuisset instantia per eundem Didacum pro obtainenda tali possessione, illa ei denegata fuit, eo sub praetextu quod minimè fuisset impletum dictum statutum. Commisla igitur appellationis causa in Rota dubitatur fuit an litera Apostolica sint iustificatae ita vt D. Didaco danda sit immisso, & proposito per me hac sub die, huicmodi dubio, quod vtramque illius partem Doctores affirmati responderunt, data enim iustificatione literarum Apostolicarum vt Proviso danda sit immisso adinstar l. fin. Cod. de editis Diu. And. coll. declarat. Vitalin. in clem. 1. num. 68. de can. possess. & propriet. Bald. in l. 2. numero 65. Cod. de servient. & aqua. Menech. de adipiscient. rem. 6. numero 35. Rot. coram Seraphin. decision. 357. numero primo. Gregor. XV. decision. 335. numero decimo quinto decision. 3. 8. & 699. utrobique num. 1. part. 2. recent. & coram Buratt. dec. 433. n. 1. & alibi sepius fuit dictum.

2. De iustificatione autem dictarum literarum dubitari non possit vobis fuit, quia de Vacacione istius beneficij, sive dimidiæ portionis secura per obitum Ioan. Sanch. Romero extra Romanam Curiam de mensis referato, vt narratum fuit in literis constat ex depositionibus testium ser. ser. examinatiorum ex quibus colliguntur dictum Ioan. Sanch. obiisse in possessione huius dimidiæ portionis de dicto mensis Februar. 1646. Summ. Didaci numero quartu, qui mensis, Episcopo non gaudente alternativa, vel vbi collario est simultanea, prout et gaudet Capitulum Cordubæ, iuxta prebationes das eodem Summ. Didaci numero quinto, est referatus ex Regula Cancelleriae octaua hodierna, Rota coram Gregor. XV. decision. 103. numero quarto, vbi quod alternativa intrat solummodo respectu beneficiorum ad liberam Episcopi Collationem spectantium, non autem in illis simultaneis collationis, dicti autem testes probant concludenter obitum Ioan. Sanch. de dicto mensis Februar. licet deponant de solo auditu, & de publica voce, & fama, quia non datur concursus alterius prouisionis Rota coram Gregor. XV. dicta decision. 203. numero 6. & fuit resolutum in Maioren.

II beneficij

beneficij 27. Februar. 1649. coram me; sed contradicit tantummodo Capitulum, quod habet collationem simulanciam eum Episcopo.

3. Pronficio Didaci de Nauas Solano obtenta à Sede Apostolica per obitum dicti Ioan. Sanch. ac libera cesso dicti Didaci in manibus Papæ, necnon nona prouisio, seu mandatum de prouidendo ad fauorem Hyeronimi de Leyua, y Rueda probatur ex assertione facta papa in literis expeditis ad fauorem Didaci, quæ maiorem non requirit probationem. Cum attestatio papa præcisa de actu coram se gesto de per se concludenter probet, ac sufficiat abque alia probacione ad Text. in cap. ex parte Decani de re script. vbi Imola num. 15, clem. 1. de probat. Oldad. consil. 252. numer. 2. Rota coram Martin. Andri. decis. 57. n. 3. & coram Merlin. decis. 40. numer. 6. & decis. 838. sub n. 1. &c.

4. Obitum dicti Hieronymi de Leyua y Rueda secutum fuisse de mense Iulij 1649. seu alterius verioris anni probatur etiam ex depositionibus Testium datum in eodem Summ. Didaci numero septimo, qui licet deponant de auditu, ac de publica voce, & fama tantum, ad istum tamen effectum sufficunt Rot. coram Gregor. XV. decision. 176. numero septimo, ex eisdem ratione quia hic non agitur de concilio prouisionis, & licet Capitulum Cordub. contradicat, animaduertit tamen debet illud omnia in literis narrata tacite admisisse dum requiriuit à Didaco solum adimplendum statutum scientis super puritate sanguinis, si enim quoad reliqua narrata literæ illi visa non fuissent sufficienter iustificata, eas quoque impugnasset ex aliis rationibus: Vnde bene hic videtur adaptari conclusio, quod inclusio vnius est exclusio alterius.

1. cum Prior ff. de Iudic. Gloss. in l. Maritus verb. prescriptoris. Cod. de procurat. Grat. consil. 53. numero 54. libr. 1. Rot. decision. 152. numer. decimo quarto part. 6. recent.

5. Pronficio vero Alphoni Nauarro sive ex causa obitus dicti Ioan. Sanch. sive obitus Hyeronimi de Leyua, sive cessionis Didaci de Nauas probatur, & ipsa ex attestacione Pontificis emissa in literis, prout etiam ex eadem probatur cesso sive resignatio liberte facta ab eodem Alphonso in manibus Papæ, que cum etiam sit præcisa, ac loquatur de actu coram eodem Pontifice gesto, satis probat, ac liberat ab onere maioris probationis ut prater supra allegatos firmavit, Rot. in Tuderina Iuris patronar. 9. Junij 1623. coram Manzaneo, & coram Merlin. decision. 407. numero sexi, & sequentib. Cum igitur idem Alphonsus cesserit, & resignauerit, & ipse in manibus Papæ hanc dimidiā portionem, per talēm resignationem libere factam fuit ab eo abdicatum omne ius, & quemcumque possesso ad tradita per Paris. de resignat. lib. 1. question. 9. numero 1. & sequentib. vbi quod tanquam vacans libere potuit imprestat. & lib. 7. qu. 1. num. 1. vers. declarat primo Rota coram Merlin. decision. 231. num. 3.

6. Reliqua in dictis literis narrata remanent quoque iustificata, Nam quod Didacus sit Sacerdos probatur ex literis Patentibus Eminentib. Cardin. Vicarij. Vrbis, quæ ad istum effectum sufficunt gloss. in cap. inter quatuor de Cleric. Peregr. Felin. in cap. per cessionem num. 3. de probat. Rot. dec. 16. cod tit in antiquis Rot. decis. 705. n. 3. in fin. part. 1. & dec. 455. n. 7. part. 2. recent.

7. Contrauerit neque potest valor narratus in duocatis auri de Camera 300. per non excessum, quia ex quatuor testium depositionibus datis in eodem Summ. Didaci numero nono, constat dimidiā portiones esse annui redditus scotorum 550. aut 600. ad summum moneta Cordub. nuncipiale de Vellon, que ut non

excedant ducatos auri de Camera 300. concludant idem Testes, qui cum deponendo super valore percutiant tempus gratia obtente per Didacum valor perditur optimè iustificatus, Rot. coram Gregor. XV. decision. 317. numero quarto, & coram Burratt. decision. 18. numero nono, pro huiusmodi enim iustificato valoris, fatis etiam fuisse vnicus Tellis iunctis ad miniculis, ut per eundem Gregor. XV. decision. 163.

8. Remanet etiam abundè iustificata gratia circa narratiuum trium beneficiorum obtentorum à Dida co, atque illorum valorem ex eundem quatuor Testium depositionibus, quorum duo testium libertat illorum non excedere valorem ducorum aurum de Camera 24. eodem Summ. Didaci numero 11. ad obtentorum enim valorem probandum quacunque admittuntur leuiores probations. Egid. decision. 674. & 680. Cotta decision. 198. Put. decision. 29. lib. 1. Imo etiam sola semiplena, ac minor probatio sufficit ex pluribus allegatis per Burratt. decision. 12. numero 5. decision. 493. num. 6. & dec. 797. num. 2.

9. Non ollat statutum Ecclesia Cordub. confirmatum à Paulo I V. fel. recordat, requirens in prouisio puritatem sanguinis, ad cuius probationem praetendit Capitulum Cordub. teneri Didacum pro iustificatione sua gratia, qua usque adhuc per eum non facta Beneficij seu dimidiæ portionis possessionis illi tradere recusat, quia licet statutum per verba disponat, Quod nullus ex Iudeorum, seu conversorum genere descendentes ad aliquod beneficium in Ecclesia Cordub. admittatur, quodque præterea quicunque alii prouisio tradetur possello, & ex Iudeorum seu conversorum genere non esse, iuramentum praestare, & de eo sufficiemt informationem dare tenetur, Vnde ex vi illius verbis, teneatur, Pronfis videatur imposita necessitas probationem puritas sanguinis faciendo ad Text. in l. ff. quod quisque iur. cum aliis per Iaf. in §. curare, numer. inservit, de action. Surd. consil. 81. numero decimo quarto. Tamen quia idem statutum continet etiam subsequentiā verba, Et si id non fecerit, quod Capitulum illam accipiat, & si per eam de contrario consistit tali prouisio admitti non debeat, & si iam fuisse admissus pro priuato habeatur, & ad restitutionem fraudus teneatur.

10. Ex his existimauit Rota in similibus causis Capitulo obiiciendi impuritatem, & ortum à Parentibus infidelibus, vel alio modo impuris incumbere onus hoc probandi, & concludente, & cum unusquisque purus presumatur dum non probatur contrarium, capit. ultim. de presumpt. & lib. ea pars, ff. de prob. maximè quando natus est in Regione Christianorum, ut probatus de Didaco iuxta glas. in capi. Prolept. distill. 8. & in cap. si eos 148. de concrepantib. 4. Rot. coram Manic. decision. 274. numero primo, coram Coccino decision. 68. num. pariter 1. & in recent. decision. 167. numer. 31. & 32. & decision. 82. numero quarto, part. 1. coram Merlino deci. 168. num. 1. & 2. Vbi habetur in terminis huicmodi statutorum ita Rota semper seruare fuisse solitam, & multas refer alias decisiones.

11. Nihil refert quod illa verba statuti, sufficientem informationem dare teneantur, videantur scire precepti, quia illa intelliguntur quatenus ex abundantia ipse prouisio vellet suam puritatem deducere, & sic hoc relinquit in eius arbitrio; Vnde in defactum adimplenti non procedit illad ad priuationem contra prouisum, aut illum accepit à possessione, sed ut supra demonstratum fuit, grauit Capitulum ad faciendum huiusmodi probationem 3. & quatenus ab

eo probetur impunitas tunc denegat admissionem pro-
viso, ut bene declarat *dict. decis. 3.8.* coram Merlin.
sab n.6. cum duobus seqq. Lother. de re beneficib. 2.9. 13.
num. 6.8. & seqq.

12. Minus aduersatur quod Didacus ex propria con-
fessione sit Expositus quare aequiparandus sit vulgo
quæstis, vt bene Bart. in l. 1. in fine ff. de mācipial.
qui vulgo quæstis legitimari non possunt ob incerti-
tudinem Parentum. *Put. decision. 4.2.* lib. 1. numer. 1.
& 2. *Scraph. decision. 1.28.* num. 1. vnde statim incer-
titudine etiam respectu Parentum ipsum Didaci, im-
possibile reddatur Capitulo capere informationem su-
per puritatem, vel impuritatem illius sanguinis. Nam licet
vulgo quæstis non possint legitimari, hoc tamen pro-
cedit, quia nulla haberi potest præsumptio de eorum
Patribus. Si autem ab aliquo vti à Parte agniti sunt
legitimantur iuxta *Texi. in l. si qua illius. is circa finem*
C. ad orfician. & ratio est, quia tunc intrat præsum-
ptio, quod sint illius, quod legitimantur. Cum autem
Expositi pro se habeant præsumptionem quod non
sint impuri, ac sanguine infecti ex texu. in l. *sancimus*
Cod. de Infantib. expost. & tenerunt multi DD. magni
nominis relat. per Dian. *refol. 96. part. 20.* hæc sola
præsumptio sufficit ipsi Didaco, vt per Menoch. de
arbitr. *caf. 396. num. 15.* Grat. *discept. forens. cap. 135.*
num. 31. & cap. 267. num. 22. Barbol. in *Rubr. de Infan-*
tibus. &c. num. 3. vers. verum DD. magis. & in addi-
tom. 6. *Colleff. ad eandem Rubr. numer. 2.* & de offi. &
potest. *Episcopi part. 3. alleg. 5.1.n.150.* latè Caltropol.
tom. 2. *real. 1.3. disf. 4.pun. 1.n.8. & seqq.* adeo vt Ca-
pitulo Cordubensi dum intelligit illum excludere ex
capite impunitatis sanguinis non sufficiat illam præ-
sumptiu probare, sed requirantur plene, ac conclu-
dentes probationes, vt in dicta *deefis.* Merlin. 368. n. 1.
& 2. quæ hic propositus deficiunt.

13. Nec obstat *decis. 185.* numero *tercio.* part. 1. *recent.*
quia ibi non affirmat Rota quod expoſiti non possint
admitiri in Ecclesiæ Tolentana, sed tantum incidenter
infringit illos non posse satisfacere statuto puritatis,
quod quidem manifestum est. Nam si ipsi tenerentur
informations dare, nullatenus satisfacere possent sta-
tuto: At vero in huiusmodi statutis, vt supra osten-
sum fuit, Prouisi non tenentur probationes facere,
sed hoc onus incumbit Capitulo, Ideo bene potest sta-
re, absque implicacione quod Expositi non possint sa-
tisfacere statuto, & tamen possint admitti: Ultra quod
statutum Ecclesiæ Cordubeni, est diuersum à Statuto
Tolentan.

14. Suffragatur etiam eidem Didaco, quod vti Ex-
positus obtinuit dispensationem vñque de anno 1624.
à san. mem. Urbano VIII. non solum ad suscepientium
omnes Ordines Ecclesiasticos, sed etiam ad obtinen-
dum quæcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica,
tam sine cura, quam cum cura, vt in eius summa
numero *quarto,* Vnde quæcumque incapacitas, quæ in
eo considerari poterat vti exposito, censetur sublata
ex plenissima habilitate, & restituitione illi concessa à
Pontifice Rot. *decision. 315.* numer. 9. licet etiam non
desint DD. qui teneant Expositos ad Sacros Ordines
promoueri posse absque villa dispensatione, & esse ca-
paces successionum, ordinum, & dignitatum Felin, &
cap. cum deputati num. 13. de indic. Menoch. de arbi-
trar. *caf. 396. n.16. in fine.* Grat. *disceptat. forens. c. 135.*
n.31. & c. 267. n.21.

15. Nihilque faciunt alia prætena statuta Eccle-
siæ Cordubeni, disponentia modum seruandum circa
traditionem possessionis, & in specie dom mandant
quod Prouisi iurer, & de memoriale cum explicatio-
natione Patris, Autorum, & loci nativitatis, quod ille fue-
rit expositus. Nam huiusmodi statuta tanquam con-
firmatione Sedis Apostolicæ carentia, non veniunt at-

tendenda; Cum condidi non potuerint vti iuri com-
muni contraria, quæ propter ea pro eorum validita-
te tali confirmatione indigebant, ex multis Relatis,
per add. ad Buratt. *deefis. 758.* numero *decimo* tertio,
vbi habetur statutum disponens quod descendentes ex
generi infecto, nempe Iudaorum, Maurorum, vel Ha-
reticorum non admittantur ad beneficia Ecclesiastica,
esse contra ius commune. iuxta test. in cap. *eam 15 de*
rescript. & propter ea restringendum esse, declarat
Bart. in l. *omnes populi sumer. 5.6. ff. de iust.* & in. ita
vt nullam recipere possit extensionem, vñca illud,
quod in eo exprimitur iuxta test. in verò. §. de vivo ff.
solus. matrim. Vnde cum in Didaco vti Exposito non
reperiatur macula, quan statuta excludit, illa admittit
daber, vi per Grat. *discept. forens. dict. cap. 267.* nu-
mer. 26.

16. Neque valeat quod ex parte Capituli dicatur dicta
statuta facta fuisse pro maiori declaratione, & faci-
liori executione primi, & sic confirmationem Apo-
stolicam illa quoque comprehendere. Quia confirma-
tio primi emanauit à Paulo I V. de anno 1555. vlti-
ma vero statuta initium habuerunt post publicatio-
nem *Sacri Concilij Tridentini* quod fuit perfectum
sub Pio I V. de anno 1613. Vnde agitur de impossi-
bili, quod dicta confirmatione Apostolica ad prefata
statuta post tam longum tempus facta, extendi posset,
quia daretur casus quod confirmatione fuisse facta sine
confirmabili, quod non est admittendum, cum con-
firmari non possit quod non est ex doctrina, Bald. in
in cap. ex l. eris numero quarto, vers. sic. & est ratio di-
versitatis d. fid. instrum. & conf. 161. numero primo, in
fine vers. nam confirmatione non possit esse lib. 1. Tiraquell.
de legib. commib. gloss. 4. numero vigeſimo sexto. in fi-
ne, Vincent. de Franchis deci. 204. num. 24. Ultra quod
sufficit, vt in eadem confirmatione non legatur dicta
prætena statuta, sed inseritus fuerit tantummodo te-
nor primi statuti, quia confirmatione restringitur ad li-
mites confirmati, & illius natura est, non aliquid de
novo tribuere, sed quod iam tributum est, solum robo-
rare l. *Aurelius. §. testament. ff. de liber. legat. gloss. in c. x.*
verbo confirmato de confirmat. vñil. vel in vñil. Rot. in
recent. dec. 269. nu. 44. part. 4. *recent.* tom. 2. alias non
esset confirmatione, sed noua concessio, quia duo valde in-
ter se differunt cap. inter dilector. §. certum de fid. in-
strum. l. & quia. ff. de iuris d. omnium iudicium. Abb.
conf. 57. col. fin. lib. 2. Dec. in rubr. de confirm. vñil. vel
inu. n. 1. vers. ad idem.

17. Nec aliqua confirmatione desum potest ex obser-
vancia, quia ultra quod ex abundanti dicitur quod ex
parte Didaci per testimoniū depositiones probatur Alua-
rum Pizano de Palacios alias fuisse receptum in Ca-
nonicum scriptorale à Capitulo Cordubensi, non
obstante quod iste fuisse Expositus, vt in eius summa
numero *decimo* sexto, qui solus actus est ad destruen-
dam quæcumque prætenam, obseruantiam, etiam si
pro ea mille darentur Cyriac. controv. 460. numer. 31.
& 32. Rota coram Gregor. XV. deci. 162. num. 9. vbi
Adden. num. 15. & fuit resolutum in Tolentana decima-
rum de Solina 22. Apr. 1641. coram R. P. D. meo Bichio
coram Merlino deci. 5.4. num. 31. & in Beneventana
iurisdicti. 27. Iam præterea coram R. P. D. meo Zarate
sub §. immemo abilis circa finem, dicitur etiam, quod
refutatio præsumptiva confirmationis remanet hodie
sublatum ex Constitutione Urbana edita anno 1641,
sub die 5. Junij, qua quæcumque præsumptio con-
firmationes, & observantias, ac beneplacita Apo-
stolica ex temporis cursu deducta iuxta optimo fue-
runt recta, & reprobata, prout ita firmatur in Ti-
burina affilia 29. Junij 1648. in Leodium Dominiorum
25. Junij, §. preter quod oppositiones, coram Emi-
nentiss. D. Card. Corrado. Accedit quod versatur in
obseruantia

382 Decisiones Nouissimæ Sacræ Rotæ Rom.

obseruantia voluntaria, &c contra ius, que proinde non est attendenda, & quemadmodum Capitulum non potest condere statutum contra ius, ita nec inducere obseruantiam. Nam quod non potest fieri expressè, nec tacitè licitum esse debet, ut concludit Oinotom. super Institut. §. ex non scripto de iure natur. & ibidem post easdem conclusionem tuerit, ac in terminis firmavit Rot. in recent. decisi. 577. num. 55.
seqq. pag. 5.

18. Denum prætena observancia respectu ultimo-

rum Statutorum, nec potest dici probata per Testes vel in summ. Capitul. n. 5. quia cum illi deponant aut de auditu, aut de credulitate, aut in genere extare statutum super conditionibus, & qualitatibus admittendorum, ita verificati possunt in primo Statuto à Seuante Apostolica confirmato, & quamvis talis observantia bene probaretur adhuc nullius esset relevancie ex supradictis.

Et ita resolutum fuit utraque parte informante, &c.

F I N I S.

INDEX